

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Dato: 8. februar 2016
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christian Fuglsang
Sagsnr.: 2015-709-0680
Dok.: 1823083

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT

**vedrørende Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv om visse aspekter af aftaler om onlinesalg og andre former
for fjernsalg af varer**

KOM (2015) 635 endelig

Resumé

Kommissionen har den 9. december 2015 fremsat forslag til direktiv om visse aspekter af aftaler om onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer. Forslaget er modtaget i dansk sprogversion i Rådet den 11. januar 2016. Forslaget er en del af Kommissionens samlede strategi for det digitale indre marked og er fremsat samtidig med Kommissionens forslag til direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold. Forslaget er ikke omfattet af retsforbeholdet. Direktivet har til formål at harmonisere medlemsstaternes regler vedrørende fjernsalgsaftaler i forbrugerforhold, navnlig i forhold til varers overensstemmelse med aftalen og forbrugerens misligholdelsesbeføjelser. Det er regeringens foreløbige vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det foreliggende direktivforslag må forventes at indebære visse ændringer i dansk lovgivning. Forslaget skønnes som udgangspunkt ikke at have statsfinansielle konsekvenser. Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget. Regeringen vil arbejde for, at de tvivlsspørgsmål, der er vedrørende direktivforslaget i den foreliggende form, bliver afklaret, idet en nærmere stillingtagen til forslaget må afvente denne afklaring.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

1. Baggrund

Kommissionen nedsatte i april 2010 en ekspertgruppe, der skulle undersøge mulighederne for at indføre et brugervenligt europæisk aftaleretligt instrument, som kan gavne forbrugerne og erhvervslivet, og som samtidig kan garantere retssikkerheden. Kommissionen fremsatte i den forbindelse den 11. oktober 2011 forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning om en fælles europæisk købelov (CESL), der på frivilligt grundlag kunne finde anvendelse både i forhold til forbrugeraftaler og aftaler mellem erhvervsdrivende som alternativ til de enkelte medlemslandes aftale- og køberetlige regler. Under drøftelserne i rådsregi opfordrede flere medlemsstater på baggrund af en række tekniske og indholdsmæssige indsigelser Kommissionen til at trække forordningsforslaget tilbage, hvilket skete i forbindelse med Kommissionens arbejdsprogram for 2015. Kommissionen tilkendegav i denne forbindelse, at man ville fremsætte et modificeret forslag.

Kommissionens strategi for det digitale indre marked blev den 6. maj 2015 lanceret i form af meddelelsen ”Strategi for et digitalt indre marked for Europa” (KOM (2015) 192). Strategien indebærer bl.a. fastsættelse af totalharmoniserede regler for visse aftale- og køberetlige aspekter af forbrugeraftaler, herunder om afhjælpende foranstaltninger, såfremt de leverede varer ikke er i overensstemmelse med aftalen. Der er i dag alene minimumsharmonisering på dette område.

Kommissionen har den 9. december 2015 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer. Forslaget er oversendt til Rådet den 11. januar 2016 i dansk sprogversion. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 om det indre markeds oprettelse og funktion og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294, dvs. med Europa-Parlamentet som medlovgiver. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Det bemærkes, at Kommissionen som led i strategien for det digitale indre marked samtidigt har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold (KOM (2015) 634 endelig) (herefter ”direktivforslaget om levering af digitalt indhold”). Der er udarbejdet et selvstændigt grund- og nærhedsnotat om dette direktivforslag.

2. Formål og indhold

2.1. Indledning

Kommissionens forslag har til formål at totalharmonisere medlemsstaternes regler vedrørende fjernsalg af varer. Direktivforslaget finder alene anvendelse i forbrugerforhold og indeholder navnlig regler om varens overensstemmelse med aftalen (aftalemæssighed) samt om forbrugerens misligholdelsesbeføjelser i tilfælde af mangler.

Om baggrunden for valg af harmoniseringsgrad har Kommissionen anført, at totalharmonisering af reglerne vil føre til enkle og moderne regler, der fjerner aftaleretlige hindringer for den grænseoverskridende handel, og som giver de erhvervsdrivende mulighed for at sælge til forbrugere i samtlige medlemsstater på samme aftalevilkår samtidig med, at der sikres en stærk forbrugerbeskyttelse på tværs af medlemsstaterne.

Det bemærkes, at det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 15, at en række begreber i forslaget skal anvendes og fortolkes i overensstemmelse med forbrugerkøbsdirektivet (direktiv 1999/44/EF) og EU-Domstolens praksis herom.

2.2. Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Direktivet foreslås at finde anvendelse på fjernsalgsaftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere vedrørende fysiske varer. Ved fjernsalgsaftaler forstås købsaftaler, der indgås som led i en organiseret fjernsalgsordning, uden at forbrugeren samtidig er fysisk til stede, og hvor der til og med tidspunktet for aftalens indgåelse udelukkende anvendes en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker. Foruden aftaler indgået online omfatter fjernsalgsaftaler således bl.a. telefon- og postordresalg.

Kommissionens forslag finder ikke anvendelse på aftaler om levering af tjenesteydelser. Hvis en aftale omfatter både salg af varer og levering af tjenesteydelser, finder direktivforslaget dog anvendelse på den del af aftalen, der vedrører salg af varer.

Direktivforslaget finder heller ikke anvendelse på varer, der udelukkende fungerer som varigt medium for digitalt indhold ved levering til forbrugeren, herunder bl.a. cd'er og dvd'er. Forbrugeraftaler vedrørende sådanne varige medier foreslås i stedet reguleret i direktivforslaget om levering af

digitalt indhold. Direktivforslaget om visse aspekter af aftaler om online-salg og andre former for fjernsalg af varer foreslås dog at finde anvendelse på digitalt indhold, der er integreret i varer såsom husholdningsapparater eller legetøj, hvor det digitale indhold er inkorporeret således, at dets funktioner er underordnet varens primære funktioner, og det udgør en integreret del af varen.

Direktivforslaget berører ikke medlemsstaternes almindelige aftaleret, herunder reglerne om aftalers indgåelse, gyldighed og virkning, samt konsekvenserne af at bringe en aftale til ophør.

2.3. Aftalemæssighed (mangler ved varen)

Kommissionens forslag indeholder ligesom det gældende forbrugerkøbsdirektiv bestemmelser om, hvornår varen er i overensstemmelse med aftalen.

Forslaget indeholder for det første en række *subjektive kriterier* for mangelsbedømmelsen, der bygger på parternes aftale. Varen skal således, hvor det er relevant, svare til den mængde, kvalitet og beskrivelse, der er fastsat i aftalen, og varen skal være egnet til forbrugerens særlige formål, hvis forbrugeren har gjort sælgeren bekendt hermed på tidspunktet for aftalens indgåelse, og sælger har accepteret dette. Herudover foreslås som noget nyt i forhold til forbrugerkøbsdirektivet, at varen skal have de egenskaber og den ydeevne, der er angivet i en erklæring forud for aftalens indgåelse, og som udgør en integreret del af aftalen.

Herudover foreslås en række *objektive kriterier* om, hvad der almindeligvis må kunne forventes af den pågældende type vare. Varen skal således, hvor det er relevant, være egnet til alle de formål, som varer af samme beskrivelse sædvanligvis vil blive anvendt til, og skal have de egenskaber og den ydeevne, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente. Endelig skal varen leveres med tilbehør, installationsvejledning og andre instrukser, som køberen kan forvente at modtage.

Endvidere indeholder direktivforslaget en regel om forkert installation af varen, således at mangler, der skyldes, at varen på grund af sælgerens forhold er forkert installeret, herunder hvis den forkerte installation skyldes en mangel ved installationsvejledningen, betragtes som misligholdelse af aftalen. En tilsvarende regel findes i forbrugerkøbsdirektivet.

Det foreslås endvidere, at varen på tidspunktet for mangelsbedømmelsen skal være fri for tredjemands ret, herunder rettigheder baseret på en intellektuel ejendomsret, således at varen kan bruges i overensstemmelse med aftalen.

Det foreslås, at varen skal være i overensstemmelse med aftalen på det tidspunkt, hvor forbrugeren eller en af forbrugeren angiven tredjemand får varen i fysisk besiddelse, eller hvor varen overdrages til den af forbrugeren angivne befragter. Hvis varen er installeret af sælgeren, anses det tidspunkt, hvor installationen er færdig, som det tidspunkt, hvor forbrugeren har fået varen i sin fysiske besiddelse. Såfremt varen skal installeres af forbrugeren selv, er det relevante tidspunkt for mangelsbedømmelsen det tidspunkt, hvor forbrugeren har haft rimelig tid til at installere varen, dog senest 30 dage efter at varen kom i forbrugers fysiske besiddelse.

Det fremgår af direktivforslagets præambelbetragtning nr. 24, at tidspunktet for risikoens overgang for at sikre sammenhæng med forbrugerrettighedsdirektivet (direktiv 2011/83/EU) foreslås fastsat som tidspunktet for vurderingen af varens overensstemmelse med aftalen, dvs. som udgangspunkt det tidspunkt, hvor forbrugeren får varen i sin fysiske besiddelse, men at det pågældende tidspunkt bør tilpasses i de tilfælde, hvor varen skal installeres.

Reklamationsfristen foreslås fastsat til to år svarende til minimumsfristen i forbrugerkøbsdirektivet. Det fremgår af direktivforslagets præambelbetragtning nr. 25, at medlemsstaterne – i modsætning til efter forbrugerkøbsdirektivet – ikke kan indføre eller bevare et krav om, at forbrugeren skal underrette sælgeren om mangler inden for en bestemt frist.

Der foreslås endvidere en formodningsregel, hvorefter en mangel, der bliver synlig inden to år efter risikoens overgang, antages at have foreligget på dette tidspunkt, medmindre dette er uforeneligt med varens eller manglens art. Det bemærkes, at formodningsreglen i forbrugerkøbsdirektivet er fastsat til seks måneder.

2.4. Forbrugers misligholdelsesbeføjelser ved mangler ved varen

I tilfælde af mangler foreslås det, at forbrugeren har ret til at få varen bragt i overensstemmelse med aftalen af sælgeren ved afhjælpning (reparation) eller omlevering. Dette skal ske uden omkostninger for forbrugeren, inden for rimelig tid og uden væsentlig ulempe for forbrugeren. Forbrugeren fo-

reslås som udgangspunkt at have valgfrihed mellem reparation eller omlevering, medmindre det valgte ville være ulovligt, urimeligt eller ud fra en række nærmere angivne faktorer vil påføre sælgeren udgifter, der vil være uforholdsmæssigt store under hensyn til alle omstændigheder. I tilfælde af omlevering fastsætter direktivet nærmere regler om bl.a. sælgerens forpligtelse til at tage den oprindelige vare tilbage.

Forbrugeren foreslås endvidere berettiget til et forholdsmæssigt afslag i prisen eller til at ophæve aftalen, 1) hvis reparation eller omlevering er ulovligt eller umuligt, 2) hvis reparationen eller omleveringen ikke er sket inden for rimelig tid, 3) hvis reparation eller omlevering medfører en væsentlig ulempe for forbrugeren, eller 4) hvis sælgeren har tilkendegivet – eller det tydeligt fremgår af omstændighederne – at sælgeren ikke vil bringe varen i overensstemmelse med aftalen inden for rimelig tid. I modsætning til forbruger købsdirektivet indeholder Kommissionens forslag ikke en regel om, at forbrugeren ikke har ret til at hæve købet, hvis den manglende overensstemmelse er uvæsentlig.

Som noget nyt i forhold til forbruger købsdirektivet indeholder Kommissionens forslag en detaljeret regulering af retsstillingen ved aftalens ophævelse. Der foreslås fastsat en frist på 14 dage for parterne til at levere deres respektive ydelser tilbage. Som undtagelse hertil foreslås det, at såfremt varerne på grund af ødelæggelse eller bortkomst ikke kan tilbageleveres, skal forbrugeren betale sælgeren den pengeværdi, som de mangelfulde varer ville have haft på tidspunktet for tilbageleveringen. Det fremgår ikke nærmere, hvordan denne værdi skal opgøres. Direktivforslaget indeholder endvidere en regel om, at forbrugeren ved ophævelse af aftalen skal betale for en eventuel forringelse af varernes værdi i det omfang, værdiforringelsen er større end afskrivningen ved normal brug.

2.5. Handelsmæssige garantier

Kommissionens forslag indeholder ligesom forbruger købsdirektivet regler om handelsmæssige garantier, dvs. garantier, som tilkendegives over for forbrugeren forud for eller i forbindelse med aftaleindgåelsen. Det foreslås, at enhver handelsmæssig garanti er bindende for garantigiveren på de vilkår, der er fastsat i oplysninger afgivet af sælgeren i forbindelse med aftaleindgåelsen, herunder ved erklæringer forud for aftaleindgåelsen, reklamer, der var tilgængelige på tidspunktet eller forud for aftaleindgåelsen, samt garantierklæringen. Hvis garantierklæringen er mindre fordelagtig for forbrugeren end de vilkår, der er fastsat i de af sælgeren afgivne oplysning-

ger forud for aftaleindgåelsen eller i reklamer, er det de mere fordelagtige vilkår, der er bindende.

Endvidere foreslås der fastsat regler om garantiens udformning, herunder om levering på varigt medium og tydelighed i udformningen. Medlemsstaterne kan efter forslaget fastsætte yderligere regler om handelsmæssige garantier, såfremt det ikke reducerer den beskyttelse, direktivforslaget lægger op til.

2.6. Afsluttende bestemmelser

Kommissionens forslag indeholder ligesom forbrugerkøbsdirektivet regler om, at en sælger, der er ansvarlig over for køberen, kan gøre et direkte krav gældende over for de ansvarlige personer i transaktionskæden (såkaldt regres). Det foreslås, at de nærmere betingelser herfor skal afgøres efter national lovgivning.

Det foreslås, at aftaler, der afviger fra direktivets bestemmelser til skade for forbrugeren, som udgangspunkt ikke er bindende for denne.

Endelig indeholder direktivforslaget regler om, at medlemsstaterne skal sikre en effektiv håndhævelse af direktivet, samt en række konsekvensændringer af gældende EU-lovgivning, bl.a. af forbrugerkøbsdirektivet.

3. Europa-Parlamentet

Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke udtalelser eller andre tilkendegivelser fra Europa-Parlamentet.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at det overordnede formål med direktivforslaget er at fjerne aftaleretlige hindringer for den grænseoverskridende handel, og at medlemsstaterne ikke selv i tilstrækkelig grad kan fjerne sådanne barrierer mellem de nationale lovgivninger. Reglerne om købsaftaler i forbrugerkøbsdirektivet er minimumsharmonisering og giver dermed mulighed for forskellig implementering i medlemsstaterne. Forslagets formål kan derfor ifølge Kommissionen bedre gennemføres på EU-niveau.

Det er regeringens foreløbige vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

5. Gældende dansk ret

5.1. Købeloven

Købeloven indeholder regler om sælgerens og køberens forpligtelser ved køb af formuegoder og om retsvirkningerne ved misligholdelse af disse forpligtelser.

Købeloven indeholder særlige regler om forbrugerkøb. Hvis en mangel ved salgsgenstanden viser sig, inden der er gået seks måneder fra leveringstidspunktet, formodes manglen som udgangspunktet at have været til stede på leveringstidspunktet. Reklamationsfristen i købeloven er to år svarende til minimumsfristen i forbrugerkøbsdirektivet.

Købeloven indeholder endvidere regler om den kvalitet, varen skal have for at stemme overens med aftalen, samt om, hvornår varen i øvrigt anses for mangelfuld.

Reglerne om varens overensstemmelse med aftalen, jf. købelovens § 75 a, gennemfører visse af bestemmelserne i forbrugerkøbsdirektivet. Det følger navnlig heraf, at varen skal stemme overens med aftalen og de forventninger, som forbrugeren med rimelighed kan have til varens holdbarhed og øvrige egenskaber, samt være egnet til køberens særlige formål, såfremt sælgeren har bestyrket køberens forventning herom.

Herudover anses varen bl.a. for mangelfuld, 1) hvis den ikke svarer til den betegnelse, hvorunder den er solgt, 2) hvis sælgeren eller et tidligere salgsled har givet urigtige eller vildledende oplysninger på varens indpakning mv., der er beregnet til at komme til almenhedens eller køberens kundskab, 3) hvis sælgeren har forsømt at give køberen oplysning om forhold, der har haft betydning for køberens bedømmelse af genstanden, og som sælgeren kendte eller burde kende, eller 4) hvis varen i øvrigt er af anden eller ringere beskaffenhed eller brugbarhed, end den ifølge aftalen og de foreliggende omstændigheder skulle være, jf. købelovens § 76.

Såfremt der er en mangel ved varen, giver købeloven forbrugeren valget mellem afhjælpning, omlevering, passende afslag i købesummen, eller – hvis manglen ikke er uvæsentlig – ophævelse af købet. Afhjælpning eller omlevering kan dog ikke kræves, hvis gennemførelse af den valgte beføjelse er umulig eller vil påføre sælgeren uforholdsmæssige omkostninger.

Om risikoens overgang fremgår det af købelovens § 73, stk. 1, at levering anses for sket, når salgsgenstanden er kommet i køberens besiddelse. Hvis salgsgenstanden er overdraget til en fragtfører, som køberen har indgået aftale med, og som ikke var blandt dem, der blev tilbudt af sælgeren, anses leveringen for sket, når genstanden er kommet i fragtførerens besiddelse, jf. købelovens § 73, stk. 2. Sidstnævnte del af bestemmelsen er en gennemførelse af forbrugerrettighedsdirektivets artikel 20.

Købeloven indeholder ikke særlige regler om købsaftaler, der er indgået online eller ved fjernsalg i øvrigt.

5.2. Aftaleloven

Aftaleloven indeholder regler om aftaleindgåelse på formuerettens område. Endvidere indeholder loven regler om hel eller delvis tilsidesættelse af en aftale, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende (den såkaldte generalklausul).

Herudover indeholder loven en særlig regel om tilsidesættelse af vilkår i forbrugerftaler, hvor det ville være stridende mod hæderlig forretningsskik og bevirke en betydelig skævhed imellem parterne til skade for forbrugeren at gøre vilkåret gældende. Der skal ved bedømmelsen af, om det vil være urimeligt at gøre en aftale gældende, foretages en helhedsvurdering, hvor der kan lægges vægt på enhver omstændighed, der har relation til aftalen og forholdet mellem aftalens parter. Der kan i den forbindelse bl.a. tages hensyn til forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold og senere indtrufne omstændigheder. I forbrugerforhold vil der dog ikke kunne tages hensyn til senere indtrufne omstændigheder til skade for forbrugeren.

Aftaleloven indeholder ikke særlige regler om aftaler indgået online eller ved brug af anden form for fjernkommunikation.

5.3. Forbrugerftaleloven

Forbrugerftaleloven, der gennemfører forbrugerrettighedsdirektivet i dansk ret, indeholder bl.a. regler, der pålægger den erhvervsdrivende at give forbrugeren en række oplysninger inden aftaleindgåelsen, herunder ved fjernsalgsaftaler og aftaler indgået uden for fast forretningssted. I forhold

til fjernsalgsaftaler drejer det sig bl.a. om oplysninger om varens vigtigste egenskaber, varens samlede pris, og betalings- og leveringsvilkår.

Loven indeholder endvidere regler om forbrugerens fortrydelsesret ved bl.a. fjernsalgsaftaler. Ved levering af fysiske varer er hovedreglen en fortrydelsesfrist på 14 dage, der løber fra det tidspunkt, hvor forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke transportøren, får varen i fysisk besiddelse, jf. lovens § 19. Ved udøvelse af fortrydelsesretten ophører parternes forpligtelse til at opfylde den indgåede aftale, jf. § 21.

6. Lovgivningsmæssige og økonomiske konsekvenser

6.1. Det foreliggende direktivforslag må, såfremt det vedtages i sin foreliggende form, forventes at medføre behov for visse ændringer i købeloven, navnlig i forhold til købelovens regler om mangelsbedømmelsen og misligholdelsesbeføjelser ved købsaftaler, der er indgået online eller ved fjernsalg i øvrigt. Det bemærkes, at købeloven ikke i dag indeholder særlige regler om købsaftaler, der er indgået online eller ved fjernsalg i øvrigt.

Direktivforslaget forventes ikke umiddelbart at nødvendiggøre ændringer i aftaleloven eller forbrugeraftaleloven.

6.2. Direktivforslaget vurderes som udgangspunkt ikke at have statsfinansielle konsekvenser. For så vidt angår de samfundsøkonomiske konsekvenser bemærkes det, at Kommissionen i de ledsagende bemærkninger til forslaget har anført, at reglerne vil medføre tilpasningsomkostninger for de virksomheder, der sælger online, men at dette vil blive udlignet af de forbedrede muligheder for at sælge på tværs af medlemsstaterne. De nærmere samfundsøkonomiske konsekvenser vil blive vurderet, når forslagets endelige udformning og anvendelsesområde kendes.

6.3. En vedtagelse af forslaget vurderes umiddelbart at kunne få betydning for forbrugerbeskyttelsesniveauet i Danmark for så vidt angår fjernsalg.

7. Høring

Direktivforslaget er i perioden fra den 12. januar til den 9. februar 2016 sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Antenne-, satellit- og kabel-tv-

branchens fællesorganisation, Autobrancens Handels- og Industriforening, Brancheforum Digitale Medier, Branchen ForbrugerElektronik, Boxer TV ApS, Canal Digital Danmark A/S, Coop amba, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Dagligvareleverandørerne, Danmarks Automobilforhandler Forening, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Energi, Dansk Eksportforening, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Organisation af Detailhandelskæder, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Mediers Forum, Danske Medier, Danske Reklamebureauers brancheforening, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Boghandlerforening, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Dong Energy, Energitilsynet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugerklagenævnet, Forenede Danske Antenneanlæg, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen for Dansk Internethandel (FDIH), Forlæggerforeningen, Helsebranchens Leverandørforening, HMN Naturgas, Håndværksrådet, IT-branchen, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landbrug & Fødevarer, Magasinpressens udgiverforening, Optikerforeningen, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Sikkerhedsbranchen, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), TDC A/S, Telia Stofa A/S, Telekommunikationsindustrien, Telenor A/S, TV2/Danmark A/S, TV3 A/S, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), og 3 (Hi3G Denmark ApS).

8. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er ikke kendskab til andre landes holdninger til forslaget.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter principielt initiativer med henblik på at styrke det digitale indre marked ved at fjerne de barrierer, der forhindrer forbrugerne i at købe på tværs af grænser, og virksomhederne i at sælge på tværs af grænser. En højere grad af harmoniserede regler på det kontraktretslige område og generelt på området for forbrugerbeskyttelse vil kunne bidrage til et mere velfungerende digitalt indre marked.

Den foreslåede totalharmonisering af reglerne for onlinesalg og andre fjernsalgsaftaler vurderes på det foreliggende grundlag at rejse en række

juridiske/tekniske spørgsmål. Visse af de foreslåede bestemmelser giver anledning til fortolkningstvivil, herunder afgrænsningen af forslaget rækkevidde vedrørende varer, der indeholder digitalt indhold, samt den foreslåede regel om retsmangler.

Det bør endvidere overvejes nøje, om det er hensigtsmæssigt at fastsætte særlige regler for fjernsalgsaftaler om, hvornår en vare er mangelfuld, og hvilke beføjelser forbrugeren har i den henseende, som adskiller sig fra de tilsvarende regler for købsaftaler, der er indgået i fysiske butikker. Umiddelbart må det anses for hensigtsmæssigt, at forbrugere i EU har de samme grundlæggende rettigheder i relation til mangler og misligholdelsesbeføjelser, uafhængigt af om varen er købt i en fysisk butik eller online.

Regeringen lægger vægt på, at en EU-retlig regulering af onlineforbruger-aftaler skaber den rette balance mellem hensynet til forbrugerne og hensynet til de erhvervsdrivende. Regeringen mener dog samtidig, at de gældende danske regler sikrer denne balance.

Regeringen vil arbejde for, at tvivlsspørgsmålene vedrørende direktivfor-slaget bliver afklaret, idet en nærmere stillingtagen til forslaget må afvente denne afklaring.

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.